Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 156

eiqꝫ dixit. Intra secunde viã veritatis. ⁊
ꝑge vt accipias palmam fidei Sapricius
dixit. Quis est hic qui nobis quasi somni
ans loquitur. Cui secundus. Tibi somniũ
sed mihi ãmonitio ⁊ confortatio est Post
hoc secundus mediolanũ iuit. ⁊ Faustinũ
⁊ Jonathã qui in carcere detinebanť ange
lus domĩ ad secundũ extra ciuitatẽ eduxit.
⁊ ab eis baptisma quadam nube aquã pre
bente suscepit. Et ecce subito columba de
celo descendit corpus ⁊ sanguinem domĩ
deferens ea Faustino ⁊ Jonate tribit. De/
dit ãt faustin⁹ secundo corpus ⁊ sanguinẽ
dñi vt ad marcianũ deferret. Rediens er/
go secundus cum iaʒ nox esset ⁊ ad ripam
padi venisset angelus dñi frenũ accipiens
equi super padum ipsum transuexit ⁊ vsqꝫ
tridonã perducens in carcerẽ ad marcianũ
eum induxit Dedit Secundus marciano
munus Faustini ⁊ ipse illud sumens dixit
Corpus ⁊ sanguis dñi mecum sit in vitã e
ternam. Tunc ad mandatũ angeli Secun
dus de carcere exiuit ⁊ ad suum hospitium
iuit. Post hoc marcianus capitalẽ senten/
ciam accepit. ⁊ secundus corpus eius rapi
ens sepeliuit Quod audiẽs sapricius ipm ad
se vocauit. eiqꝫ dixit. Quantũ video te eẽ
xpianũ ꝓfiteris. Cui Secund⁹ Vere xpi/
anum profiteor me eẽ. Cui Sapricius. quã
tum video malã mortẽ desideras Cui Se
cundus. Illa tibi potius debeť. Cũqꝫ sacri/
ficare nollet iussit expoliari eũ. Statimqꝫ
angelus dñi affuit ibi ⁊ sibi vestẽ parauit.
Tunc Sapricius ipm in eculeũ suspẽsum
tãdiu torqri fecit donec eius brachia a su/
is cõpagibus soluerenť. Sed cum fuisset
sanitati restitutus iussit eum in carcere trdu
ci. vbi dum esset angelus dñi ad eũ venit.
eiqꝫ dixit. Surge secũde ⁊ seqre me ⁊ du/
cam te ad creatorẽ tuũ Tunc ipm ad citatẽ
astẽsem perduxit. Et eum in custodiam v/
bi erat calocerus ⁊ saluator cum eo posuit
Quem videns secundus ad eius pedes se
proiecit. Cui saluator. Noli timere Secũ/
de quia ego sum dñs deus tuus qui te de õni
bus malis eripiaʒ. Bñdicẽsqꝫ eos ad celũ
ascẽdit. Mane ergo sapricius ad carcerem
misit qui carcerẽ quidẽ signatũ inuenerunt
secundum vero nõ inuenerunt Pergẽs aũt
sapricius de tridõ ad citatẽ astensem vt sal
tem calocerum puniret misit vt predictus
calocerus sibi presentaretur Et ecce renũ
ciauerunt ei quia Secundus cum Caloce
ro esset Quo audito eos ad se adduci fecit
eisqꝫ dixit Quoniam dij mei sciũt vos eẽ contẽ/
ptores suos vos insimul mori volũt Cum
ãt sacrificare nollẽt picẽ cum resina liquari
fecit: ⁊ sup eoꝝ capita fundi iussit ⁊ in eorũ
os iactari. Illi ãt hoc tanqꝫ aquã suauissimã
cum magno desiderio bibebãt ⁊ voce clara
dicebant. Quam dulcia faucibus meis elo/
quia tua dñe. Tũc sapricius sup eos dedit
sentenciã vt secundus in citate astẽsi decol/
lareť calocerus vero albigarium mitteretur
⁊ ibidẽ puniret. Cum aũt btũs secund⁹ de
collatus fuisset: ecce angeli dñi corp⁹ eius
tulerunt et ipm cum multis laudibus et cãtis
sepulture dederunt. Passus est ãt tercio
kalendas aprilis.

De scã Maria egyptiaca.

Maria egiptiaca
que peccatrix appellať. xlvij. ãnis
in heremo artissimam vitam duxit quã cir/
ca annum domini. cclxx. tempore Claudij
intrauit. Quidam autem abbas nomĩe zo
zinas dum iordanẽ transfretasset ⁊ eremũ
magnam percurreret si forte aliquẽ sanctũ
patrem inueniret vidit quandam ambulã/
tem nudo nigroqꝫ corpore et ex incẽdio so
lis exustam. Hec autem erat Maria egyp
tiaca. Statimqꝫ fugam arripuit et zozinas
post eam veloci⁹ currere cepit Tũc illa ait.
Abba zozina quid me ꝑseqris Ignosce mi
hi quia nõ possum ad te faciẽ meã conuertere
eo quod mulier sum et nuda sed pallium tuum
mihi porrige vt possim sine verecũdia te vi
dere. qui se nominari audiens stupefactus
pallium tribuit in terrã prostratus vt eum
benediceret rogauit Cui illa. Ad te pr̃ bene

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0155
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG